

CÎNTAREA CÎNTĂRILOR

C A P I

Sărute-mă de la sărutările gurii lui, 1
 căci mai bune-s țîțele tale decît 2
 vinul. Și mirosul mirurilor tale, 2
 mai mult decît toate miroasele; mir 3
 deșărtat – numele tău; pentru aceea 3
 fecioarele te iubiră. Traseră-te, denapoia ta, 3
 la mirosul mirurilor tale vom alerga! Băgă-mă 4
 împăratul în cămara lui. Bucura-ne-vom și ne 4
 vom veseli întru tine, iubi-vom țîțele tale mai 4
 mult decît vinul. Direptatea iubitului-te-au! 4
 Neagră sînt eu și frumoasă, featele Ierusalimului, 4
 ca sălașele Chidarului, ca corturile lui 5
 Solomon. Nu mă vedeți căci eu sînt 5
 negrindu-mă, căci m-au ars soarele. Fiii mai- 5
 cii mele s-au învrăjbit întru mine, puseră-mă 6
 păzitoare în vii, via mea n-am păzit! Po- 6
 vesteaste-mi, pre carele au iubit sufletul 6
 meu, unde paști? Unde zaci în amiazăzi? Ca 6
 nu doară să-m facă ca ceaea ce să învăluiaște 6
 pre cerezile prietenilor tăi! De nu te vei 7
 cunoaște pre sine, cea frumoasă întru fămei, 7
 ieși tu întru călcîile turmelor și paște iadele 7
 tale spre sălașurile păstorilor! Cu călări- 8
 mea mea întru carăle lui Faraon asămăna- 8
 tu-te-am, ceaea ce ești aproape de mine! 8
 Ce s-au înfrumusățat fălcile tale, ca ale turtu- 9
 realei, cerbicea ta – ca niște șiruri! Asămă- 10
 nări de aur face-vom ție, cu pistriri de 10
 argint. Pînă unde iaste împăratul întru 11
 înduplecarea lui, nardul meu dat-au mirosul 11
 lui. Legătura stactiei – iubitul meu, în mij- 12
 locul țîțelor mele va petreace. Strugur de 13
 chipru e fratele meu mie, în vie în [En]gadi. 13
 Iată, ești frumoasă, cea de aproapele meu! 14
 Iată, ești frumoasă, ochii tăi – porumbi! 14
 Iată, ești bun, fratele meu! Și încă înfrumuse- 15
 țat! Patul nostru – umbros! Grinzile caselor 16
 noastre – chedri, podurile noastre – chiparoș.

C A P I I

Su – floarea cîmpului, crinul văilor. 1
 Ca crinul în mijlocul spinilor, așa e 2
 iubitul meu în mijlocul featelor. Ca 3
 mărul în leamnele dumberăvii, așa – fra- 3
 tele meu între mijlocul fiilor. În um- 3
 bra lui am pohtit și am săzut, și roada lui e dulce 3
 în gîtlejul meu. Băgați-mă în casa vinului, 4
 grămădiți preste mine dragoste. Întăriți-mă 5
 întru mirosituri, clădiți-mă în meri, căci rănita-s 5
 de dragoste eu. Stînga lui – supt capul

7 mieu și direapta lui mă va cuprinde. Jura-
tu-v-am pre voi, featele Ierusalimului, în
puteri și în țăriile țarinei, de veți scula și veți
deștepta dragostea, pînă unde va vrea!
8 Glasul fratelui meu! Iată, așa vine, sărind
9 preste munți, săltînd preste dealuri. Asea-
mene iaste frățiorul meu cu căprioara sau cu
puii de cerbi (preste munții lui Vethil); iată,
acesta stătu denapoia păreatelui nostru, pri-
vind pre firestri, plecîndu-se pren mreji.
10 Răspunde frățiorul meu și zice mie: „Scoală,
vino, cea de aproapele meu, frumoasa
11 porumbița mea! Că iată, iarna au trecut,
12 ploaia să duse, mearse la sine. Florile să
iviră pre pămînt, vremea pleavilii au sosit,
glasul turturealii s-au auzit în pămîntul
13 nostru. Smochinul au scos ceale fără
vreme smochinele lui, și viile înfloresc, dea-
deră miros. Scoală, vino, cea de aproapele
mieu, frumoasa mea (porumbița mea, vino) și
14 vino tu! Porumbița mea, în acoperemîntul
pietrii, țiindu-te de zidul denainte, arată-mi
fața ta și fă-mă să auz glasul tău! Căci glasul
15 tău dulce e și fața ta frumoasă! Prindeți
noao vulpi mici stricînd viile; și viile noastre
16 înfloresc“. Frățiorul meu – mie, și eu – lui,
17 cel ce paște în crini. Pînă unde va înceta
ziua și se vor pleca umbrele, te întoarce, asa-
mănă-te tu, frățiorul meu, cu căpriorul sau cu
puiul cerbilor preste munții încunjurării.

CAP III

1 **I**n patul meu noaptea am căutat pre
carele au iubit sufletul meu; cerca-
tu-l-am pre el, și nu l-am aflat, che-
mat-am pre el, și nu m-au ascultat.
2 Scula-mă-voiu dară și voiu încunjura
în cetate, în tîrguri și pren ulițe, și voiu cerca
pre carele au iubit sufletul meu. Cercatu-l-am
pre el, și n-am aflat pre el, chematu-l-am
3 pre el, și nu m-au ascultat. Aflatu-m-au cei
ce păzesc, cei ce încunjură în cetate. „Au
doară pre care au iubit sufletul meu aș
4 văzut?“ Cît de pușin deaca trecuiu de la ei,
pînă unde aflaiu pre carele au iubit sufletul
mieu; ținutu-l-am pre el și nu l-am lăsat, pînă
unde l-am băgat pre el în casa mîne-mea și la
5 cămara ceia ce m-au zămislit. Jurat-am
pre voi, featele Ierusalimului, întru puteare și
întru țăriile țarinii, de veț rădica și veț scula
6 dragostea, pînă unde va vrea! Care e aceasta
ce să suie den pustiiu, ca buciumi de fum, tămîi-
tă cu zmirnă și tămîie, den toate prafurile făcăto-
7 riului de mir? Iată patul lui Solomon, 60 de
putearnici împrejurul lui, den cei tare ai lui Israil,
8 Toți țiind sabie, învățați războiul; om – sabia
lui preste coapsa lui, de spaima nopților.
9 Nesilie ș-au făcut lui împăratul Solomon den

leamnele Livanului. Stîlpîii lui au făcut de 10
argint și plecătiorul lui de aur și primblarea
lui mohorîtă, înlăuntru lui cu pietri așternut;
dragostea de la featele Ierusalimului. Fea- 11
tele Sionului, ieșiț și vedeț la împăratul Solo-
mon, întru cununa carea l-au cununat pre
dînsul maica lui, în ziua gineriei lui și în ziua
veseliei inimii lui!

CAP IV

Iată, ești frumoasă, cea de aproapele 1
mieu, iată, ești frumoasă! Ochii tăi –
porumbițe, afară den tăcearea ta;
părul tău – ca turmele caprelor
carele s-au descoperit de la Galaad.
Dinții tăi – ca turmele celor tunse, carele 2
s-au suit de la baie, toate cu geamene, și fără
fiu nu iaste întru eale. Ca funea cea roșie – 3
buzele tale și graiul tău – frumos. Ca coaja
rodiei – mărul tău, afară den tăcearea ta.
Ca turnul lui David – grumazul tău, cel zidit la 4
Thalpioth: 1000 de scuturi spînzurați sînt pre
el, toate svrliturile celor tari. Doao țițe ale 5
tale – ca doi pui geameni ai căprioarii, cei ce
pasc în crini. Pînă unde va sufla ziua și se 6
vor porni umbrele, mearge-m-voiu mie cătră
măgura zmirnei și cătră dealul Livanului.
Toată ești frumoasă, cea de aproapele meu, 7
și hulă nu iaste întru tine. Vino de la Livan, 8
mireasă, vino de la Livan! Veni-vei și vei
treace de-nceputul credinței, de la capul lui
Saniir și Aermon, de la stîmile leilor, de la 9
munții pardoșilor. Datu-ne-ai inimă, sora
noastră, mireasă, îndîrjitu-ne-ai prē noi cu
unul dentru ochii tăi, cu un șîr de la grumazul
tău. Ce să înfrumșeară țițele tale, sora 10
mea, nevestă! Ce să înfrumșeară țițele 11
tale de vin! Și mirosul hainelor tale – mai mult
decît toate mirosurile! Fagur pică buzele 12
tale, nevestă, miare și lapte e supt limba ta, și
mirosul hainelor tale – ca mirosul Livanului.
Grădină închisă, soru-mea, nevestă, Gră- 13
dină închisă, izvor pecetluit. Trimiterile 14
tale – grădină cu rodii, cu roadă den muguri,
chipri cu nardii: Nardu și sofran, trestie și 15
scorțișoară, de toate leamnele Livanului,
zmirnă, aloi, cu toate ceale de frunte mirosuri.
Izvorul grădinii și fîntîna apei vii și duduind,
de la Livan. Scoală-te, crivețe, și vino, 17
austre, și suflă spre grădina mea și curgă
mirosurile tale.

CAP V

Dogoare-se frățiorul meu la grădina 1
lui și să mănînce roada poamelor 2
lui. Întraiu în grădina mea, soru-
mea, nevestă! Cules-am zmirna
mea, cu mirosurile meale, mîncat-am
pîinea mea cu miarea mea, băut-am vinul
mieu cu laptele meu. Mîncăți, cei de
aproape, și beați și vă îmbățați, fra-

3 ților! Eu dormu și inema mea bdenuiaște,
glasul frățiorului meu bate la ușă: „Deșchide-m,
sora mea, cea de aproapele meu, porumbița
mea, deplina mea, căce capul meu să împlu
de roao și părul meu, de răurări de
4 noapte“. Dezbrăcatu-m-am de cămașa
mea, cum mă voiu îmbrăca cu ea? Spălat-am
picioarele mele, cum voiu pîngări pre
5 eale? Frățiorul meu trimis-au mîna lui
pren gaură și pîntecele meu să turbură spre
6 el. Sculaiu-mă eu să deșchiz fratelui meu,
den mînil meale au picat zmirnă, deagetele
meale, pline de zmirnă, pre mînil încuito-
7 rii. Deșchișu eu frățiorului meu, frățiorul
meu trecu; sufletul meu ieși, cu cuvîntul lui
cercau-l pre el, și n-am aflat pre el; che-
maiu-l pre el, și n-au ascultat pre mine.
8 Aflatu-m-au păzitorii cei ce încunjură cetatea,
loviră-mă și mă râniră, luară-m brobodealni-
9 cul meu de la mine păzitorii zidurilor. Ju-
rat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru
puteri și întru țăriile țarinii, de veți afla pre
frățiorul meu, vestiți lui căce rânită de dra-
10 goste eu sînt! Ce e frățiorul tău, de la fră-
țior, cea frumoasă în muieri? Ce e frățiorul
tău, de la frățior, căce așa ne-ai jurat pre
11 noi? Frățiorul meu – alb și rumen, alesu
12 dentru zeci de mii. Capul lui – cap de aur;
13 costițele lui – brazi, neagri ca corbul. Ochii
lui – ca porumbițele preste împlerile apelor,
spălate cu lapte, șazănd la împlerile
14 apelor. Fălcile lui – ca năstrăpile mirosului,
odrásind mirosituri; buzele lui – crini picînd
15 zmirnă aleasă. Mînil lui – oable de aur,
pline de tharsis; pîntecele lui – tablă de ele-
16 fand preste piatră de zamfir. Pulpele lui –
stîlpi de marmură, întemeiați pe cuiburi de
aur; chipul lui – ca Livanul, ales ca
17 chedrii. Gîtlejul lui – îndulcire și tot pohtă;
acesta e frățiorul meu și acesta e aproapele
18 meu, featele Ierusalimului! Unde să duse
frățiorul tău, cea frumoasă întru muieri?
Unde au privit frățiorul tău? Și-l vom cerca
pre el cu tine împreună.

C A P V I

1 **F**rățiorul meu pogoară-se la grădina
lui, la năstrăpile mirosului, să pască
2 în grădini și să adune crini. Eu fră-
țiorului meu, și frățiorul meu mie,
3 cel ce paște în crini. Frumoasă
ești, cea de aproapele meu, ca o bunăvzare,
frumoasă ca Ierusalimului, spaimă, ca ceale
4 rînduite. Întoarce ochii tăi den potriua
mea, căce ei m-au zburat. Părul tău – ca turmele
5 caprelor, carele s-au suit de la Galaad. Dinții
tăi – ca turmele celor tunse, carele s-au suit de la
baie, toate cu geameni, și nefăcînd copii și nu
6 iaste întru eale. Ca o ață roșie – buze-

le tale și graiul tău – frumos, ca coaja rodiei,
mărul tău, afară den tăcearea ta. 60 sînt 7
împărătease și 80 țititoare, și fecioare care
n-au număr; Una iaste porumbița mea, 8
deplina mea; una iaste maicii ei, aleasă iaste
ceea ce au născut pre ea. Văzutu-o-au pre ea
feate și au fericit pre ea; împărătease și ții-
9 torile, și vor lăuda pre ea. Care e aceasta
carea să iveaște ca zorile, frumoasă ca luna,
aleasă ca soarele, spaimă ca ceale rînduite?
La grădina nukului am pogorît, să văz întru 10
nașterea pîrului, să văz de au înflorit via,
înflorit-au rodiile; acolo voiu da fițele mele
ție. N-au cunoscut sufletul meu, pusu-m-au 11
întru carăle lui Aminadav. Întoarce-te! 12
Întoarce-te, Sulamiteanco! Întoarnă-te și
vom vedea întru tine!

C A P V I I

1 e veț vedea la Sulamiteanca ceaea ce
vine, ca horele taberilor? Ce s-au
înfrumusătat pașii tăi cu încălțămin-
tele tale, fiica lui Navad! Rîndurile
coapselor tale aseamene-s cu șiru-
2 rile, lucru de mîni de meșter. Buricul tău –
clondiriu oblu, nu lipsindu-se de amestecă-
tură; pîntecele tău – stog de grîu îngrădit cu
crini. Doao fițe ale tale – ca doi pui geameni
3 de căprioară. Cerbicea ta – ca un turn de
4 elefant; ochii tăi – ca iazere în Esevon, în
porți de mulțime de feate; narea ta – ca turnul
Livanului, socotînd fața Damascului. Capul
5 tău preste tine – ca carmilul, și împletitura
capului tău – ca mohorîtul, împărat legat întru
alergături. Ce te-ai înfrumusătat și ce te-ai
6 îndulcit, dragoste, întru desfătăciunile tale!
Aceasta e mărimea ta. Asămănași-te finicului
7 și fițele tale, cu strugurii. Zis: „Sui-mă-voiu
8 preste finic, ținea-voiu înălțimile lui“. Și
vor fi dară fițele tale ca strugurii viei și miro-
sul nasului tău, ca mearele. Și gîtlejul tău,
9 ca vinul cel bun, mergînd la frățiorul meu la
îndireptări, destulindu-mă cu buzele mele și
cu dinții. Eu – frățiorului meu, și preste
10 mine întoarcerea lui. Vino, frățiorul meu,
11 să ieșim la țarină, să mînem în sate! Să mîi-
12 necăm la vii, să vedem de au înflorit via, înflo-
rit-au coacerea, înflorit-au rodiile; acolo voiu
da fițele mele ție. Mandragorile au dat
13 miros și, la ușile noastre, toate roadele pomi-
lor, noao spre vechi, frățiorul meu, păzit-am ție.

C A P V I I I

1 ine-ț va da, frățiorul meu, sugînd
fițele maicii mele; aflîndu-te afară,
săruta-te-voiu și încă nu mă vor
defăima. Lua-te-voiu, băga-te-voiu
2 în casa maicii mele și la cămara cei

ce m-au zemislit învăța-me-i; adăpa-te-voiu
 de vinul cel mirositoriu de la curgerea rodii-
 3 lor meale. Stînga lui – supt capul meu și
 4 dreapta lui mă va lua pre mine. Jurat-am
 pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri și
 întru tăriile țarinei, ce rădicați și ce sculaț dra-
 5 gostea pînă unde va vrea! Cine e aceasta ce
 să suie albită, înflorită, răzimîndu-se pre fră-
 țiorul ei? Supt măr am sculat, pre tine acolo
 te-au chinuit maica ta, acolo te-au chinuit
 6 ceaea ce te-au născut. Pune-mă ca o
 peceate pre inema ta, ca o peceate pre brațul
 tău! Căci tare e ca moartea dragostea; grea e
 ca iadul rîvnirea. Prejur peanele ei – ca prejud
 peanele focului; cărbuni de foc – vâpăile
 7 ei. Apă multă nu va putea să stingă dragos-
 tea și rîurile nu vor potopi pre ea; de va da
 bărbatul toată avuția lui în dragoste, cu defăi-
 8 mare îl vor defăima pre el. Sor noastră e
 mică și țîțe n-are; ce vom face surorii noastre
 9 în ziua carea să va grăi întru ea? De iaste
 zidu, să zidim preste ea băști de argint; și de iaste
 10 ușă, să scriem pre ea scîndură de chedru. Eu
 – zidu, și țîțele meale – ca turnurile; eu eram
 11 înaintea ochilor lui aflînd pace. Vie s-au
 făcut lui Solomon în Veelamon; dat-au via lui
 celor ce păzesc, omul va aduce întru roada lui
 12 1000 de arginți. Via mea a mea e înaintea
 mea; cei o mie – ai lui Solomon și cei 200 –
 13 celor ce păzesc roada lui! Cela ce șade
 în grădini, prietenii luînd aminte gla-
 14 sului tău, auzit îl fă mie! Fugi,
 frățiorul meu, și te asemănă
 cu căprioara sau cu puiul
 cerbului preste mun-
 ții mirositu-
 rilor.

